

Nr 526.

Av herr **Andersson** i Brämhult m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 76, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 september 1939 (nr 608) om enskilda vägar, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 76 med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 september 1939 (nr 608) om enskilda vägar m. m. föreslår föredragande statsrådet riksdagen antaga bl. a. bestämmelser som möjliggör för länsstyrelse att i särskilda fall, då det gäller trafiksäkerheten å enskild väg, föreskriva förbud mot uppförande av byggnad, stängsel eller dylikt, som skymmer sikten utefter vägen och därmed kan vara ägnade att minska trafiksäkerheten. I propositionen sägs det emellertid klart ut, att dylika förbud endast skulle få förekomma i undantagsfall. Bestämmelserna skulle endast tillämpas i fråga om de enskilda vägar, vilka i fråga om trafikmängd och trafikbeskaffenhet kan jämföras med de allmänna vägarna, och i de speciella fall som aktualiseras genom olycksfall eller åtgärder, som på ett mera markant sätt kan vara ägnade hota trafiksäkerheten.

Vi anser det riktigt och nödvändigt, att åtgärder vidtages för att i förekommande fall öka trafiksäkerheten på jämväl de enskilda vägarna. Ur principiell synpunkt vill vi dock kraftigt understryka, att då ett uppkommet fall aktualiserar ett tillämpande av sålunda nämnda undantagsbestämmelser, ifrågavarande väg bör bringas under för allmän väg gällande bestämmelser vad avser iordningställande och underhåll. Som regel är emellertid överförandet av enskild väg till allmänt underhåll en tidskrävande procedur. Därtill kommer att ett snabbt ingripande kan vara påkallat ur trafiksäkerhetssynpunkt. Vi anser oss därför med instämmande i propositionens förslag på denna punkt böra föreslå, att sådana enskilda vägar, som förmedlar en så omfattande trafik, att den orsakar generella förbud mot uppförande av byggnad eller stängsel utefter vägen, skall vara berättigade att i vanlig ordning intagas till allmänt underhåll.

Under flera år har i motioner till riksdagen understrukits önskvärdheten av att staten i ökad omfattning övertar underhållet av enskilda vägar, och i samma takt som den allmänna motortrafiken under senare år ökat på dessa enskilda vägar har allt starkare skäl kunnat anföras

för ett större statligt engagemang på detta område. Att på en gång mycket kraftigt utöka intagningen av enskilda vägar till allmänt underhåll skulle emellertid åsamka det allmänna så starkt stegrade kostnader, att detta med hänsyn till rådande statsfinansiella läge knappast kan rekommenderas. En successivt ökad intagning bör emellertid kunna äga rum utan att erinringar kan resas mot de ökade statliga kostnaderna. Det finns här i landet många enskilda vägar, som förmedlar en trafik av den omfattningen, att det allmänna enligt vår mening borde svara för deras underhåll. Främst hör till denna kategori just de vägar, för vilka det enligt förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 76 kan vara påkallat att utfärda generella förbud mot bebyggelse o.s.v.

Med anledning av det sålunda anförda får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 76 måtte uttala, att de enskilda vägar, som förmedlar en så omfattande trafik, att den orsakar i propositionen föreslaget förbud mot uppförande av byggnad eller stängsel utefter vägen, skall vara berättigade att i vanlig ordning intagas till allmänt underhåll.

Stockholm den 24 februari 1954.

Torsten Andersson
i Brämhult.

Gunnar Larsson
i Luttra

Harald Larsson
i Hedenäset.
